

ΤΑΞΗ: 3^η ΤΑΞΗ ΕΠΑ.Λ. (Α΄ ΟΜΑΔΑ)

ΜΑΘΗΜΑ: ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ/ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ημερομηνία: Κυριακή 1 Απριλίου 2012

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Η αρθρογράφος αναφέρεται στο πρόβλημα της ενδοσχολικής βίας, του οποίου την έξαρση επιβεβαιώνουν έρευνες. Υποστηρίζει πως το παρωχημένο εκπαιδευτικό σύστημα παθητικοποιεί το μαθητή και δεν ευνοεί τη συνεργασία. Έτσι, οι νέοι, αδυνατώντας να αναπτύξουν διαπροσωπικές σχέσεις και έχοντας χαμηλή αυτοεκτίμηση, καταφεύγουν στη βία. Στην άμβλυνση του προβλήματος αυτού θα μπορούσε να συμβάλει ένα «ομαδο-συνεργατικό» μάθημα κατά το οποίο ο καθηγητής, λειτουργώντας ως καθοδηγητής, θα οδηγούσε το μαθητή στην αυτενέργεια. Τέλος, επισημαίνει πως η κοινωνική κρίση και η κρίση του θεσμού της οικογένειας ευνοούν την έξαρση της ενδοσχολικής βίας, τονίζοντας την ανάγκη παρέμβασης του σχολείου για τον περιορισμό της.

B1. Το εκπαιδευτικό σύστημα χρειάζεται να αποσκοπεί στην εξέλιξη της προσωπικότητας του μαθητή και όχι στη στείρα απομνημόνευση. Η αντίφαση αυτή, που διαφαίνεται ανάμεσα στο σκοπό του σχολείου και την κακώς εννοούμενη εφαρμογή του, δημιουργεί μείζον πρόβλημα, καθώς η κοινωνικοποίηση του μαθητή είναι προϋπόθεση για την ένταξή του στην κοινωνία και για την εξασφάλιση της συνοχής στη μαθητική ομάδα. Αποτρεπτικός παράγοντας για την ομαλή αυτή ενταξιακή διαδικασία είναι η άγονη αξιολόγηση η οποία οδηγεί στη χρησιμοθηρική αντιμετώπιση των γνώσεων. Συνεπώς, η ευγενής άμιλλα θα πρέπει να είναι παρωθητικό στοιχείο για την εξάλειψη της βαθμοθηρικής στάσης του μαθητή.

B2. α) Θεματική Περίοδος: «Το κυρίαρχο εκπαιδευτικό σύστημα... συμμαθητές του.»

Λεπτομέρειες: «Το γεγονός αυτό ακυρώνει τους νέους... των μαθητών.»

Κατακλείδα: «Έτσι... αντίδραση.»

β) Η παράγραφος αναπτύσσεται με τη μέθοδο του αιτίου-αποτελέσματος. Αίτιο αποτελούν τα χαρακτηριστικά του εκπαιδευτικού

συστήματος: «στείρα και άκριτη αποστήθιση της διδακτέας ύλης». Αποτέλεσμα αποτελεί η τυποποίηση της γνώσης, η αδυναμία κοινωνικοποίησης του μαθητή και η ανάδειξη της σχολικής βίας: «οδηγεί στην τυποποίηση... με τους συμμαθητές του», «οδηγεί σε διάφορα επεισόδια... μαθητών».

B3. Ο τρόπος πειθούς που χρησιμοποιεί η αρθρογράφος στην πρώτη παράγραφο προκειμένου να πείσει για την έξαρση της ενδοσχολικής βίας είναι η επίκληση στη λογική. Ως μέσα πειθούς χρησιμοποιεί τεκμήρια μέσω παραδειγμάτων «καταστροφές σχολικού εξοπλισμού, βανδαλισμούς... παρέες» και ερευνητικών πορισμάτων «από το 2006 (έρευνα ΕΚΚΕ)».

B4. α)

<i>συλλογικότητα:</i>	<i>ομαδικότητα, συνεργατικότητα</i>
<i>μεταβληθεί:</i>	<i>τροποποιηθεί, αλλάξει</i>
<i>στείρα:</i>	<i>άγονη, άκαρπη</i>
<i>αποβλέπει:</i>	<i>αποσκοπεί, στοχεύει</i>
<i>μονοδιάστατης:</i>	<i>μονοσήμαντης, μονόπλευρης</i>

β)

<i>γιατί:</i>	<i>αιτιολόγηση</i>
<i>έτσι:</i>	<i>συμπέρασμα</i>
<i>ασφαλώς:</i>	<i>επιβεβαίωση</i>
<i>όμως:</i>	<i>αντίθεση</i>
<i>εάν:</i>	<i>υπόθεση</i>

Γ. ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΣ ΤΙΤΛΟΣ: «ΕΠΙΒΙΩΝΟΝΤΑΣ» ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ: Αφόρμηση από ένα θέμα της επικαιρότητας

Πρώτο ζητούμενο: ΑΙΤΙΑ

- Η κρίση του θεσμού της οικογένειας (απουσία, ανοχή...) οδηγεί στην εσφαλμένη κοινωνικοποίηση του νέου και στην ελλιπή αγωγή.
- Τα συμπλέγματα κατωτερότητας του ατόμου ωθούν στην έντονη ανάγκη για αυτοεπιβεβαίωση μέσω της επίδειξης ισχύος.
- Το ψυχολογικό κλίμα του σχολείου (εξετασιοκεντρικό σύστημα, βαθμοθηρία, ανταγωνιστικός χαρακτήρας) και οι κοινωνικές ανισότητες στον χώρο ξεσηκώνουν τις βίαιες αντιδράσεις των νέων, οι οποίοι είναι από τη φύση τους επαναστατικοί.
- Το σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα προωθεί την τυποποίηση της γνώσης έναντι της ουσιαστικής αγωγής.
- Ο μιμητισμός λανθασμένων προτύπων και ξενόφερτου τρόπου ζωής.

- Τα ΜΜΕ, τα ηλεκτρονικά παιχνίδια και το διαδίκτυο οδηγούν σε μια σταδιακή εξοικείωση με σκληρές βίας.
- Τα κοινωνικά προβλήματα (φτώχεια, ανεργία...) μιας κοινωνίας που δεν ανταποκρίνεται στις νεανικές προσδοκίες ενισχύουν τις αντικοινωνικές συμπεριφορές.
- Ο αστικός τρόπος ζωής, η αποκοπή από το φυσικό περιβάλλον, η καταπίεση από την έλλειψη ελεύθερου χρόνου.

Δεύτερο ζητούμενο: ΤΡΟΠΟΙ-ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

- Προώθηση του δημοκρατικού χαρακτήρα του σχολείου που θα σπλίζει τον νέο με τις αρχές του ανθρωπισμού και θα αποσκοπεί στην ουσιαστική διαπαιδαγώγηση και κοινωνική αγωγή. Όχι στείρα γνώση αλλά υγιή πρότυπα ζωής.
- Διαλεκτική σχέση εκπαιδευτικών-μαθητών.
- Εκσυγχρονισμός της εκπαιδευτικής διαδικασίας με βάση τις σύγχρονες εκπαιδευτικές προσεγγίσεις (ομαδοσυνεργατική μέθοδος διδασκαλίας...).
- Ουσιαστική διδασκαλία των τεχνών (μουσική, εικαστικά...), ώστε να χαλιναγωγούνται τα πάθη και να εξημερώνονται τα ήθη.
- Ίδρυση βιβλιοθηκών, αθλητικών χώρων με στόχο τη δημιουργική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου.
- Οργάνωση πολιτιστικών δρώμενων (θεατρικές ομάδες, χορωδία, εκθέσεις ζωγραφικής-φωτογραφίας...) και προώθηση της συνεργασίας των μαθητών μέσα σε ομάδες, ώστε να αμβλύνονται οι αντιθέσεις.
- Διοργάνωση ημερίδων-προγραμμάτων για την ευαισθητοποίηση της οικογένειας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ: Συμπέρασμα, ανακεφαλαίωση.